

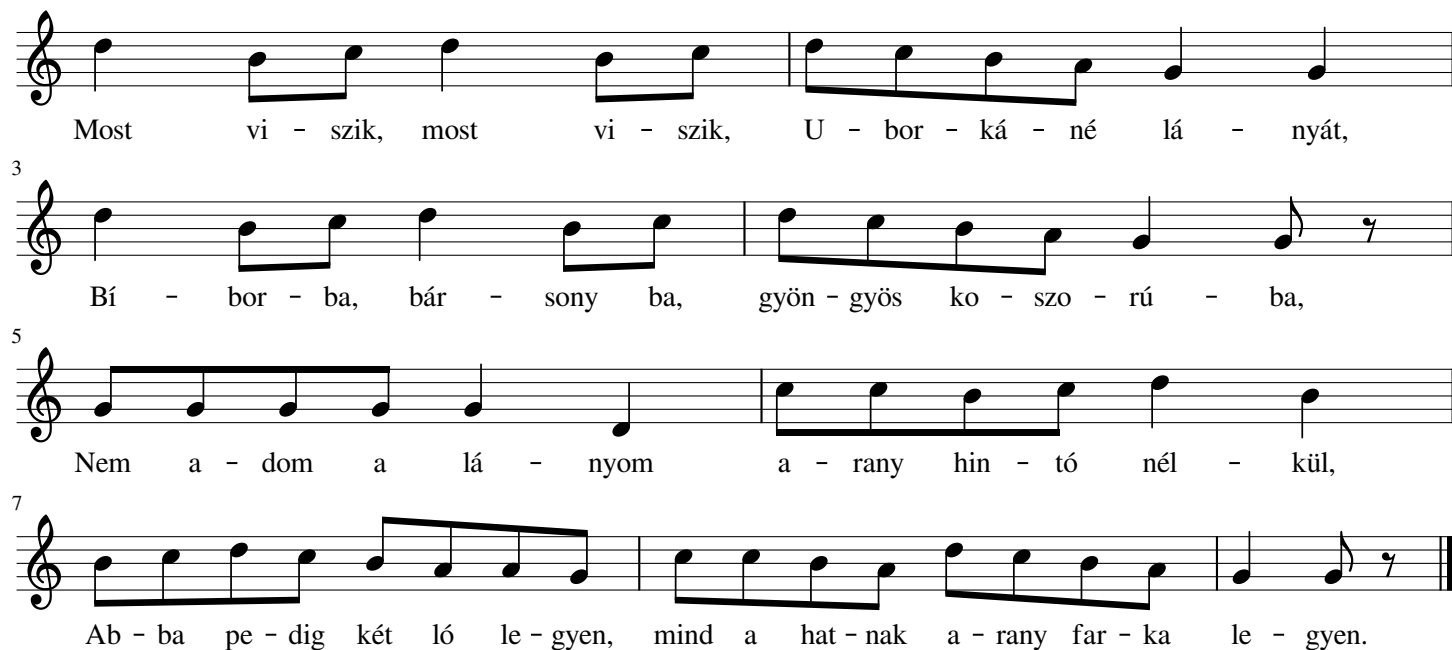
Most viszik, most viszik Uborkáné lányát

D58.39

Fülep Károlyné Magyar Ilona (1929)

Noszvaj, 2016.05.11.

Gyűjtő: Dsupin Pál

Most vi - szik, most vi - szik, U - bor - ká - né lá - nyát,
3 Bí - bor - ba, bár - sony ba, gyön - gyös ko - szo - rú - ba,
5 Nem a - dom a lá - nyom a - rany hin - tó nél - kül,
7 Ab - ba pe - dig két ló le - gyen, mind a hat - nak a - rany far - ka le - gyen.

Most viszik, most viszik Uborkáné lányát,
Bíborba, bársonyba, gyöngyös koszorúba,
Nem adom a lányom aranyhintó nélkül,
Abba pedig két (hat) ló legyen,
Mind a hatnak arany farka legyen.

A Lány mondja innen:

A legények regimentje igen cifra,
Benne forog Sándor Julcsa igen nyalka,
Ica, Ica dereka, de édes a dereka, galambocska,
Ha édes is illet, barna legény szereti.

Körbeállva összefogódnak, egy játékos a körön kívül, egy pedig belül. Ő Uborkáné.
A körben állók énekelnek, a kívül levő a kör körül az ének végeztéig körbejár.
Akihez ekkor ér, azt kiveszi a körből s együtt kerülgetik a kört. S így tovább, míg elfogynak.